

[Energiministeren]

ønsker det. Ønsker vi gennem en tilpasning til denne udvikling at skaffe råolie her til landet på så rimelige vilkår, det nu kan lade sig gøre, og dermed reducere vores afhængighed af spotmarkedspriserne og skabe en så høj grad af forsyningsikkerhed som muligt, må vi handle på de vilkår, der faktisk handles på, og det bringer mig til et svar til hr. Arne Christiansen, som ligesom i øvrigt fru Lone Dybkjær spurgte, om andre lande, der har statshandler, har lignende aftaler, som der her er tale om.

Lad mig først sige, at statsimport af olie har i hvert fald følgende lande: Sverige, Belgien, Tyskland, Italien, Frankrig, Østrig, Spanien, Grækenland, Tyrkiet, Irland, Norge og England, de to sidste gennem Statoil og BNOOC, og efter hvad der for mig nu foreligger oplyst, er der tale om, at der er et kontraktgrundlag, som er Petromins standardkontrakt for handlerne med følgende lande, nemlig Tyskland, Sverige, Frankrig, Belgien, Italien, Finland og Østrig. Det er, hvad vi ved for nærværende. Det er altså reelt en standardkontrakt i den forstand, at det simpelt hen er modellen for disse handler, og derfor er realiteten i det faktisk spørgsmålet om, hvorvidt man ønsker at tage den fordel, der er ved at følge denne ændring i den internationale handel med råolie, eller man ikke ønsker at tage den fordel. Fordelen er indiskutabel, især fordi verden nu rent faktisk ser sådan ud og det derfor i høj grad er et givet vilkår, vi står over for. Om vi så vil tilpasse os det eller ej, har de fleste andre lande jo sådan set svaret klart på for deres vedkommende, og jeg er sikker på, at vi også gør det rigtige her. Det illustreres også af, at så godt som hele branchen ønsker dette samarbejde, sådan som det nu er sat i værk.

Jeg skal ikke gå ind på hr. Waldorffs bemærkninger om, at staten burde sprede sig over et større spektrum, som så ville give det et andet perspektiv. Det vil jeg ikke nægte at det ville, men jeg vil stå fast på, at de skridt, der eventuelt skal tages, skal tages på den måde, at de hver for sig, hver gang der eventuelt bliver taget et skridt, beviser deres egen fornuft og beviser, at det er ud fra en samfundsmæssig hensigtsmæssighedsbetragtning, at sådanne skridt bliver taget, og ikke som produkt af en almindelig ideologisk tankegang. Sådanne har vi også, men vi ønsker, at de skridt, der skal tages, skal være selvfor-

klarende ud fra en samfundsmæssig interesse.

Til hr. Maisted, som sagde mange ting, jeg ikke finder det nødvendigt at svare på, vil jeg dog sige, at bemærkningen om, at vi kommer til at hænge på et par typer af råolie til hele Danmarks forsyning, ikke beskriver den proces, vi faktisk går ind i, fordi uanset niveauet for den statslige olieimport vil ethvert produkt, hver type af råolie, der kommer ind, være aftalt med dem, der videre aftager det i systemet raffinaderimæssigt osv. Derfor er det ikke noget reelt problem. Der vil ikke blive importeret råolie, som vi skal prøve at presse ned gennem halsen på systemet, fordi der i kraft af aftalen af 19. december kun vil blive importeret typer og kvantiteter af råolie, som svarer til det, der er behov for på de tidspunkter, vi tager det hjem, og som afspejler, som jeg siger, den danske olieindustri's behov. I øvrigt er det da også tanken, at vi skal søge at sprede det over så mange leverandører som muligt både af hensyn til forsyningsikkerheden og af hensyn til at få den rette blanding af kvaliteter ind i systemet.

Hr. Poul H. Møller var inde på vedrørende transportaftalen i kontrakten, at senere var det kommet ud, at der også var disse spørgsmål. Jeg mener, at jeg allerede for klarheds skyld redegjorde for i mit første indlæg, at jeg selv på pressekonferencen, efter at jeg landede, pegede på, at der var dette problem i kontrakten, og jeg har om det specielt sagt, at det ikke er noget, vi er glade for står deri, fordi det ikke er noget, der afspejler principielt det, som er regeringens skibsfartspolitik. Men jeg har også føjet til her i dag og kan godt gøre det én gang til, at denne formulering indebærer, at vi får det på det billigste tilbud. Det betyder kun, at hvis der er to tilbud, der er lige billige, og det ene er saudiarabisk, skal vi foretrække det. Det er dér, hvad skal man sige, knasten ligger, og kun dér.

Så spurgte hr. Waldorff, hvor meget mere vi, hvis ikke vi havde en sådan klausul i kontrakten, kunne få hjem på dansk køl osv. Hvis vi går ud fra – og det kan man jo sætte et spørgsmålstejn ved, men jeg skal ikke rejse nogen diskussion om dobbeltmoral i angrebene på regeringen i denne sammenhæng – at der ikke havde været sådanne klausuler i nogen af alle de handler, der nu har været